

Katsoin vähän

Olen meuhannut ja julistanut, että lopetan nykyurheilun broilereiden katselemisen. Myös Selänteen ja Koivun. Jos riittävän monet niin tekevät, menestyksen tavoittelemisesta dopingin avulla putoaa pohja. Mutta piti minun kuitenkin lätkäkisoja pikkuisen tirkistellä.

Kisojen kiihkeimpänä iltana satuin Aulangolle erääseen työtilaisuuteen. Hotelli Aulangosta muodostui aikanaan myyttinen legenda, joka kuvasti kansakunnan tulevaisuuden uskoa ja vaurastumista. Kuinka monet hienot elokuvat onkaan siellä purkitettu.

Aulangon hotellin halleissa ja ravintoloissa sielu lepää. Selvin päinkin. Funkisrakenuksen suunnitelleet arkkitehdit Märta Blomstedt ja Matti Lampen tavoittelivat asiantuntijoiden mukaan valoisuutta, keveyttä ja ilmavuutta.

Suuri aula ja ravintolasali ovat kuin yhtä tilaa. Epätavallisen korkean ravintolasalin ulkoseinät muodostuvat ikkunoista, ja myös katosta löytyy lasia. Hotellisiiven ja ravintolan väliin pystytettiin upea sisäpuutarha.

Vaikka Aulangon hotellia onkin yritetty myöhemmin tuhota rakentamalla siitä kongressikeskus, kokonaan ei ole onnistuttu. Ravintolasta tulvii vieläkin vastaan pehmeä, matala ja rauhoittava hälinä. Yksittäisten kauempana istuvien ihmisten puheesta ei erota. Tupakointi näyttää tyystin kielletyiltä.

Sinä iltana aulaan oli viritetty valkokangas. Pieni porukkamme särpii ravintolan taikaosassa. Aulasta kuluu huudahduksia. Sitten kovaa taputusta. Muutaman minuutin päästä möykätään kunnolla. Joku pöydästämmehermostuu, menee katsomaan ja kertoo palatessaan, että Suomi johtaa kaksi yksi. Möykkä kasvaa kasvamistaan. Yksi toisensa perään käy kurkkaamassa. Sitten kerrotaan että viisi yksi. Älä viitsi valehdella!

Kävelin minäkin lasi kourassa katsomaan ja näin, kun joku ruotsalainen luisteli koko kentän läpi, kiersi maalin ja pani pukin pesään. Ja vielä oikeassa pelissä. No, Suomi sitten hävisi.

Seuraavana päivänä ruotsalainen tuttu soitti ja kysyi, miten olemme selvinneet. Aimestä? Pari päivää ottelun jälkeen lehdessä kerrotaan, että Suomen joukkueesta vain Olli Jokinen uskalsi puhua totta ottelun jälkeen. ”Amatöörimaista sähläystä!”

Katsoin myöhemmin salaa palan Slovakian ja Ruotsin ottelua. Siinä slovakki taklasi maalin takana Sundinia niin, että luut ja rustot rutisivat. Koko katsomo hurrasi. Sundin kompuroi pikimmiten pystyyn, väänsi varusteet paikalleen, laahusti maalin kummalle ja sivalsi syötön sisään. Eivätkä katsojat äkänneet edes aplodeerata. Ei mennyt Sundin kostamaan, vaan teki maalin. Se oli mielestäni hienoin näkemäni välähdys niistä kisoista.

Pohjois-Amerikassa Suomessa pelattuja keimejä kutsuttiin sievästi kansainvälisen jääkiekon mestaruuskisoiksi. Ne eivät tietenkään vedä vertoja omalle Stanley-Cupille.

Kanadan voitto tekee kutaa jääkiekolle. Voivat jenkit ja kanukitkin ottaa eurooppalaiset pelit vakavasti.

pajen